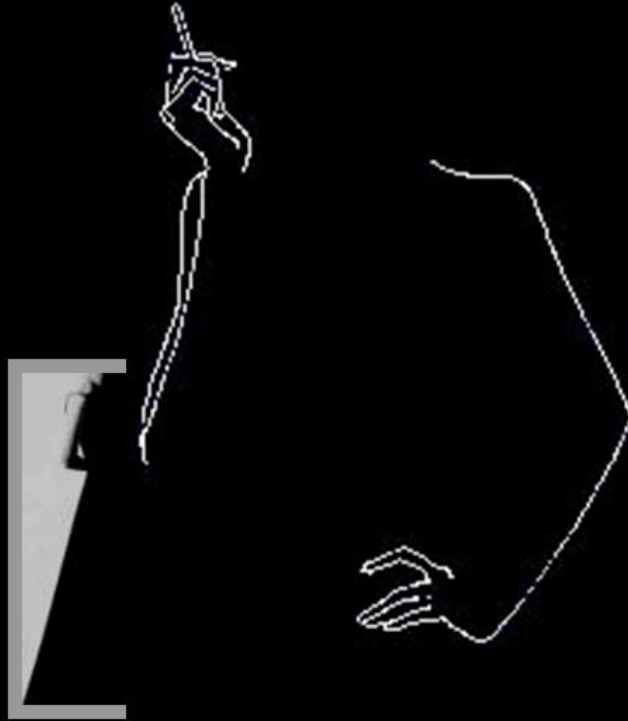

RƯỢU, mùa ngâu

Sầu người. Rượu cũng sầu lây
chất chiu mấy ngậm, rượu cay mấy sầu.
Rượu rồi, đời lộn chiêm bao.
Rượu cạn cứ cạn. Sầu sao cứ sầu.
Dần ly. Ngó mút biển dâu
hai con mắt ngỡ mưa ngâu lệch mùa.
À thì ra, chuyện đời xưa
hóa thân. Hiện thực ghẹo đùa nhân gian.
Gần mấy chốc. Đã quan san.
Dẫu xuân sắc vẫn lệ tràn. Thu ba.
Yêu đương giữa cõi ta bà
cầm như một giấc mơ hoa não nùng.
Ôm. Kèm. Ghệt. Siết. Lung tung.
Chớp hai con mắt. Nghìn trùng đã xa.

-Trăm năm trong cõi người ta
chữ “tình” chữ “mệnh” khéo là ghét nhau- *

Thì thôi, thứ chuyện cơ cầu !
Nợ duyên? –Kiểu hột xí ngầu lắc lự.
Còn gì nữa để ngàn ngừ !
Thôi thì thôi nhé** ! Buồn ? Chừ đã lâu !

Thôi nhen... vui tiếp cái... sầu !

chỉvịkhanh

* bắt chước ông Nguyễn Du

* mượn của ông Phạm Thiên Thư